Is there an association between level of attained education and help-seeking behaviour after sexual victimisation?

Haio: PEETERS Laura , U.G.
Promotor: KEYGNAERT Ines , U.G.
Praktijkopleider: BOGAERTS Saartje , DERAVE Rudi , TIBERGHIEN Stijn

Context: Seksueel geweld (SG) is een wereldwijd gezondheidsprobleem. Sinds de oprichting van de Zorgcentra na Seksueel Geweld (ZSG) in 2017 in België, is de zorg voor slachtoffers van SG aanzienlijk verbeterd. Twee grote onderzoeksprojecten die onder andere SG in de Belgische bevolking onderzochten tussen 2019 en 2021, beschreven een laag percentage van slachtoffers die hun doorgemaakt SG onthulden aan hun informeel en formeel netwerk. Het bezitten van een lage gezondheidsvaardigheid wordt in verband gebracht met een slechtere algemene gezondheid en wordt beschouwd als een factor die bijdraagt tot gezondheidsongelijkheid. Eerder onderzoek toonde een lineair verband tussen het behaalde opleidingsniveau en het bezitten van voldoende gezondheidsvaardigheden.

Onderzoeksvraag: In deze studie wordt onderzocht of er een associatie bestaat tussen het hulpzoekgedrag van een slachtoffer van SG en hun opleidingsniveau. De hypothese van dit onderzoek is dat mensen met onvoldoende gezondheidsvaardigheden meer drempels ondervinden in hun zoektocht naar zorg na het meemaken van SG dan mensen met voldoende gezondheidsvaardigheden.

Methode: De opzet van deze studie is tweevoudig. Ten eerste, nagaan of de prevalentie van SG significant verschilt tussen respondenten op basis van hun behaalde opleidingsniveau. Ten tweede, nagaan of het hulpzoekgedrag van slachtoffers van SG significant verschilt tussen respondenten op basis van hun behaalde opleidingsniveau. Het doel van deze studie is om verschillende bevolkingsgroepen van de Belgische bevolking te identificeren om zo bestaande drempels naar zorg na SG te verlagen. Voor het onderzoek werd gebruik gemaakt van de dataset van twee onderzoeksprojecten die in België plaatsvonden tussen 2019 en 2021: de UN-MENAMAIS-studie en de RSA-studie. De analyse van beide datasets werd uitgevoerd met behulp van SPSS Statistics 27.

Resultaten: Uit de resultaten blijkt dat het UN-MENAMAIS-onderzoek een significant hogere prevalentie van SG beschrijft in de groep respondenten met een secundair diploma. De resultaten van dit onderzoek ondersteunen de gestelde hypothese niet. Zowel voor het UN-MENAMAIS-onderzoek als voor het RSA-onderzoek geldt dat de groep met een diploma hoger onderwijs en de groep met een technisch diploma, hun meegemaakte SG significant minder onthulden aan hun informeel en formeel netwerk ten opzichte van de groepen die een lager of een secundair diploma behaalden. Deze bevindingen impliceren ten eerste dat het vergroten van de kennis van de algemene bevolking over SG niet zal worden bereikt door het onderwijs dat reeds beschikbaar is. Gespecialiseerde sensibilisatie over seksuele gezondheid in het algemeen en SG in het bijzonder zal nodig zijn om de kennis van de algemene populatie te verbeteren. Ten tweede impliceren deze bevindingen dat zorgverleners zich ervan bewust moeten zijn dat een slachtoffer met een hoger opleidingsniveau niet noodzakelijk gemakkelijker zelf het meegemaakte SG zal onthullen. Het is bijgevolg belangrijk dat zorgverleners actief SG navragen en daartoe opgeleid worden.

Conclusie: Elk slachtoffer van SG verdient patiëntgerichte, holistische en langdurige zorg. Daarom moet alles in het werk worden gesteld om bestaande drempels naar deze zorg te verlagen. Dit onderzoek toont aan dat het opleidingsniveau van een slachtoffer van SG geen goede predictor is

voor hulpzoekgedrag na SG. Zowel sensibilisatie van de algemene bevolking als van zorgverleners in het bijzonder, kan de bestaande drempels mee helpen verlagen.